

Théa Plenter & Anita Pepping: 'Plenter@Pepping.' Een mailwisseling over kanker, leven, liefde, dood, voetbal en meer. Uitgeverij Passage, Groningen 2008. ISBN 9054521969 (Borstkanker/1)

Soort boek/stijl: Ervaringsverhaal in de vorm van e-mailcorrespondentie tussen Théa Plenter en Anita Pepping. Zij schreven elkaar mails die de basis waren voor een rubriek iedere 14 dagen in het Dagblad van het Noorden onder de naam Plenter@Pepping. In dit boek staan 190 columns in ingekorte vorm bij elkaar. Aangrijpend, ontroerend zonder over de top te gaan, goed leesbaar. Het eerste exemplaar werd door Jacques d'Ancona in de Euroborg worden aangeboden aan Ronald Koeman, een oude klasgenoot. De eerste oplage(1500) is al bijna uitverkocht.

Over de schrijfters: Théa Plenter (1966-2008) was getrouwd met Henk en had 2 dochters Kirten en Puck. Zij was sales manager en schreef eerder 'Hupsaké van Thé - een jaar leven met borstkanker', een bundeling van mailtjes die ze naar familie en vrienden stuurde. Zij stierf op 31 juli 2008.

Anita Pepping (1966) is moeder, stiefmoeder en partner van Peter, vriendin van Théa met wie zij vele interesses deelde en journaliste voor het dagblad van het Noorden.

Korte beschrijving: Théa Plenter-Bruiniers had voor haar eerste boek (Hupsaké van Thé) gebruik gemaakt van bewerkte mailtjes waarmee ze familie, vrienden en kennissen op de hoogte hield van het verloop van haar ziekte. Zo zou er een boekje voor haar kinderen zijn. Nadat zij Anita Pepping was tegen gekomen bij een voetbalwedstrijd (een van de gezamenlijke interesses), hielden zij in een rubriek in de dagblad van het Noorden een twee wekelijkse column bij op grond van hun mailwisseling. Onder de naam Plenter@Pepping vertelden zij over zeer uiteenlopende alledaagse en steviger onderwerpen uit hun leven: o.a. kanker, kinderen en partners, familie en vrienden, liefde, de dood, vakanties, Moederdag, fietsen voor Ride for the Roses, hartverwarmende reacties, voetbal, werk, behandelingen, etc. Théa kende vele fans. Via onderstaande linken vindt U nog enige extra informatie:

<http://www.dvhn.nl/weblogs/plenter/>

<http://jaartal.web-log.nl/jaartal/2008/08/thea-plenter-19.html>

<http://www.dvhn.nl/nieuws/noorden/article1447628.ece?catId=602>

http://www.condoleance.nl/registers/register_10429.html

Wat viel op: Het belang van het maken van goede herinneringen en hoe graag Théa dat mooi en goed deed. Hoe belangrijk haar kinderen voor haar waren en alle ervaringen die ze nog met hen kon hebben. Hoe ze haar dochters voorbereidde op chemotherapie, de tijd na Théa's dood. Hoe ze omging met al hun reacties. De kleine grappige momenten naast, natuurlijk ook heel veel pijn. Lief en leed. Volgens mij is dat goed gelukt.

Citaten: pag. 60-61: 'Ik leer Kirsten en Puck te visualiseren (voorstellen) om me te zien als ik er niet ben. Dan breng ik ze naar bed en ga even naast ze liggen. Dan zeg ik: 'Sluit je ogen en stel je voor dat je bijvoorbeeld op het stand aan het spelen bent. Bij de zee. Mama is er niet. Dan kijk je op en zie je mama over een duin aan komen lopen.' Dit oefenen ze en soms lukt het ze om me te zien terwijl ze de ogen gesloten hebben..... 'Die avond gingen we dit spelletje weer doen. Ik vroeg Puck of ze me ook zag. 'Nee mama, jou zie ik niet, maar ik zie Merel die aan het skiën is.' En we moesten samen zo lachen. De volgende ochtend kwam ze er weer op terug.'

Pag. 127: 'En dan lees ik een lezersmail waarin staat: 'Ik heb ook borstkanker maar ben niet zo sterk als jij.' Nou, je mag gerust weten dat ik misschien sterk lijk, maar dat echt niet altijd ben. Ik doe 's morgens mijn best om samen te ontbijten en om de kinderen uit te zwaaien als Henk ze naar school brengt. Maar toen Henk donderdagochtend terug kwam lag ik als een zielig hoopje op de bank. Voelt niet bepaald sterk hoor....Onbegrijpelijk: het ene moment weet ik niet hoe ik het heb, het andere moment huppel ik naar het dorp.'

Pag. 209 : 'Lieve Henk, het is goed zo. Het is goed zo. We gunden Théa geen lijdensweg, maar ze had er nog gewoon moeten zijn. We kunnen helemaal niet zonder haar positieve levenshouding die zoveel mensen heeft gesteund in hun eigen moeilijke proces. Of zonder haar aanstekelijke enthousiasme, gastvrijheid, openhartige directheid en haar humor. Zij leerde mij, maar ook alle lezers van Plenter @ Pepping, hoe je van elke dag moet genieten. Zij liet zien hoe je lééft met kanker en dat je elke strohalm moet pakken!...'

Recensies: Voorlopig zie link:

http://www.dvhn.nl/nieuws/noorden/article3733430.ece/Ziek_maar_indrukwekkend_bezig_met_leven 'De vechtlust en de openhartigheid waarmee ze haar strijd tegen de letterlijk slopende ziekte beschreef, gaf veel mensen een steun in de rug, zo bleek uit een voortdurende stroom telefoontjes, mails en briefjes. Maar bovenal oogste Théa bewondering bij de lezers met haar positieve instelling. Als de ziekte haar terugwierp, pakte zij elke mogelijkheid aan om weer een stap voorwaarts te maken en het beste uit de situatie te halen. Zo wilde ze vasthouden aan de vakantie met haar gezin op Ameland, tot ze woensdag werd overgebracht naar het ziekenhuis, waar zij gistermorgen in het bijzijn van haar naaste familie is overleden. '

Zie ook: Théa Plenter-Bruiniers (red.: Anita Pepping): 'Hupsaké van Thé.' Een jaar leven met borstkanker Uitgeverij Passage Groningen 2007 ISBN 9054521662. (Borstkanker/3)